

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 52 (642), 19. studenog 2023.

KRALJICA

XXXIII nedjelja kroz godinu

Darovi

*Evo, darovao si mi ruke
i preko njih jednostavno Te želim
proslaviti nasljeđujući ono što si i Ti činio!
Evo, dobio sam od Tebe život,
i želim ga proživjeti
dostojno, noseći Tvoje ime!
Evo, obdario si me talentima.
Neka oni služe na dobro mene samoga,
ali i drugih koji sa mnom gledaju
jedno sunce i dive se vedrini noći.
Evo, Tvoj sam učenik
koji svojim rukama, životom i talentima
želi biti Tebi na radost i ponos.*

I. čitanje (Izr 31, 10-13.19-20. 30-31), II. čitanje (1 Sol 5, 1-6)

Evandjelje po Mateju (Mt 25, 14-30)

Odgovornost prema svojim talentima

Svi su ljudi, svaki za sebe, pozvani na svoju puninu i na 'susret' s Bogom. Parabola o talentima najslikovitije i najjasnije govori o našoj odgovornosti za talente koje imamo i kroz koje živimo. Pitanje koje nam se danas postavlja jest: Kako živimo sami sebe i svoje duševno bogatstvo?

Vrlo često procjenjujemo kako se odnosimo prema drugima, prema društvu, prema zadacima koje smo preuzeli, ali se malo pitamo kako i koliko smo odgovorili samoj svojoj nutrini i darovima. Mi smo stvarno najodgovorniji prema samima sebi. Na tom odnosu i svijesti gradi se naša smirenost i naša rastrojenost. Smirena savjest formira se na odnosu prema samom sebi.

A pravilno formiran odnos prema samom sebi je istovremeno odnos i prema našem Stvoritelju. Istina je da mi unaprijed ne znamo svoje nutarnje bogatstvo, ne znamo svoje talente. Svi smo obdareni, svi imamo darove, a tek kroz život oni se pokazuju u svojem broju i bogatstvu. Naši darovi, naši talenti, životni su nacrt. Oni nisu nešto dano, nešto što je gotovo, oformljeno i što treba čuvati. Naše nutarnje bogatstvo je mogućnost koju treba pretvoriti u stvarnost.

Takav je cijeli čovjek. On je zadatak kojega treba ostvariti. Mi sami ne znamo kolika je naša unutarinja širina i visina. Tek kroz povjerenje u život, povjerenje u same sebe postajemo svjesni mogućnosti koja drijema u nama. Nitko samog sebe unaprijed ne posjeduje. Svi mi trebamo postati, nadograđivati se jer smo bića koja nastaju kroz slobodu.

Tek kroz življenje i djelovanje mi otkrivamo svoje talente. Zato bi prvenstveno poruku današnjeg Isusovog Evandjelja mogli shvatiti kao poziv na hrabro življenje života. Života se ne treba bojati, život je zato da ga se dinamično živi. U svjetlu ovoga može se reći da je kršćanstvo dinamičko i kuražno življenje svoje osobnosti. Budućnost nam se ne pokazuje kao nešto zastrašujuće, već kao uspješnost i osobna punina.

U život ne treba ići sa strahom i nepovjerenjem nego s ljubavlju i vjerom u bezgranična ostvarenja i ispunjenja. Pesimizam i zastrašivanje u ime

religioznosti izdaja su vjerovanja i povjerenja u Boga koji nas je stvorio i koji je u nas položio svoje božanske darove. Svaki čovjek je obdaren božanskim darovima koji vane da se 'otkriju' i oživotvore. Zato vjerovati znači izlaziti iz omeđenog svijeta i omeđene budućnosti. Istinski vjernik uvijek je optimist.

Po svojoj duhovnosti (koja je na sliku Boga) on je otvoren prema božanstvenosti. Tko se prema životu postavlja s nepovjerenjem, ne dogodi mu se život. Tko sumnja u život ne ulazi ni u iskustvo bogatstva života. "Tko ima dat će mu se, tko nema i ono malo će mu se oduzeti." Ova tvrdnja nije socijalna nego strukturalna.

Tko svoje darove ne koristi oni mu se gube, tko ih koristi oni se povećavaju. Tako je i s talentima inteligencije: tko ih koristi još je bogatiji (pameću) tko ih ne koristi još je siromašniji (pameću). Mudri postaju još mudriji, ludi još luđi! Trebamo biti svjesni još nečega: svi smo mi ljudi različiti. Slični smo i različiti. Koliko god živimo zajedništvo, jer smo bića zajedništva, ipak je svatko od nas svoj i mora odgovoriti samom sebi, svojem nutarnjem bogatstvu, talentima, mogućnostima.

Nikada se ni u čemu ne možemo mjeriti s drugim. Ni u čemu. Niti u dobru niti u zlu drugi nam ne može biti mjera. Svatko je od nas originalan i ima svoj specifični poziv i odaziv. Tko je primio puno od njega će se više i tražiti... Tko s nepovjerenjem živi samoga sebe upropaštava sve svoje unutarne darove. A onima koji su u životu kuražni jedan talent rađa stotinama klasova. Darove koje smo primili trebamo razvijati. Za taj razvitak svatko je odgovoran pojedinačno. To spada na odgovornost naše slobode.

U tome što svoje talente možemo "zakopati" ili čudesno razviti pokazuje se koliko je značenje nutarnje slobode u našem življenju. Religioznost nas ne sputava u dinamizmu našeg življenja. Osobe koje imaju povjerenje u život svaki će dan u sebi otkrivati nove darove i hvalit će Stvoritelja.

Ljudi koji ne vjeruju u život svaki će dan to više sumnjati u same sebe i strašiti se Boga i ljudi. Ipak, stvoreni smo za sreću i puninu, a ne za nesreću i katastrofu. Bog je u nama i s nama zato živimo to povjerenje i bogatstvo!

Marijan Jurčević, OP